

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 150 Четвъртък, 14 декември 1972 г.

3270.

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

ФОРУМ НА БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА

Вторият конгрес на българската култура, който се открива днес, ще направи оценка на резултатите от културното развитие и прилагането на обществено-държавното начало в ръководството на културния фронт. На него ще бъдат разглеждани формите и средствата за всепопълното разгръщане на обществено-държавното начало, за всепопълно използване опита на културните дейци при управлението на културата. В духа на Програмата на БКП и решенията на Десетия партиен конгрес той ще разгледа задачите на културата при изграждането на развито социалистическо общество, ще очертае пътищата за засилване на нейното влияние върху облика на обществото, върху формиращата се социалистическа личност. Големият форум на българската културна общественост

ще насочи вниманието си към редица проблеми от идейно-творчески и организационен характер. Конгресът ще се занимава с проблемите на високото идейно-художествено пресъздаване на нашата съвременност, обогатяването на културния живот, модернизирването на материалната база, по-нататъшното усъвършенстване на механизма за разпространение на културата.

Още на Първия конгрес на българската култура, състоял се през 1967 година, бяха провъзгласени — и сега у нас се осъществяват на практика — нови принципи на взаимоотношения между държавата и творческите съюзи.

Демократизмът на ръководните органи на културата се изразява преди всичко в обстойността, че те се формират по пътя на избора. Непосредствено преди конгреса, на конференция на културната общественост, бяха избрани окръжни, общински и районни съвети за изкуство и култура. Те са изва на народната воля, на на родовластията. В окръжните, общинските, градските и районните съвети за изкуство и култура са избрани и работят на общественото начало 14 000 творци и дейци на културата.

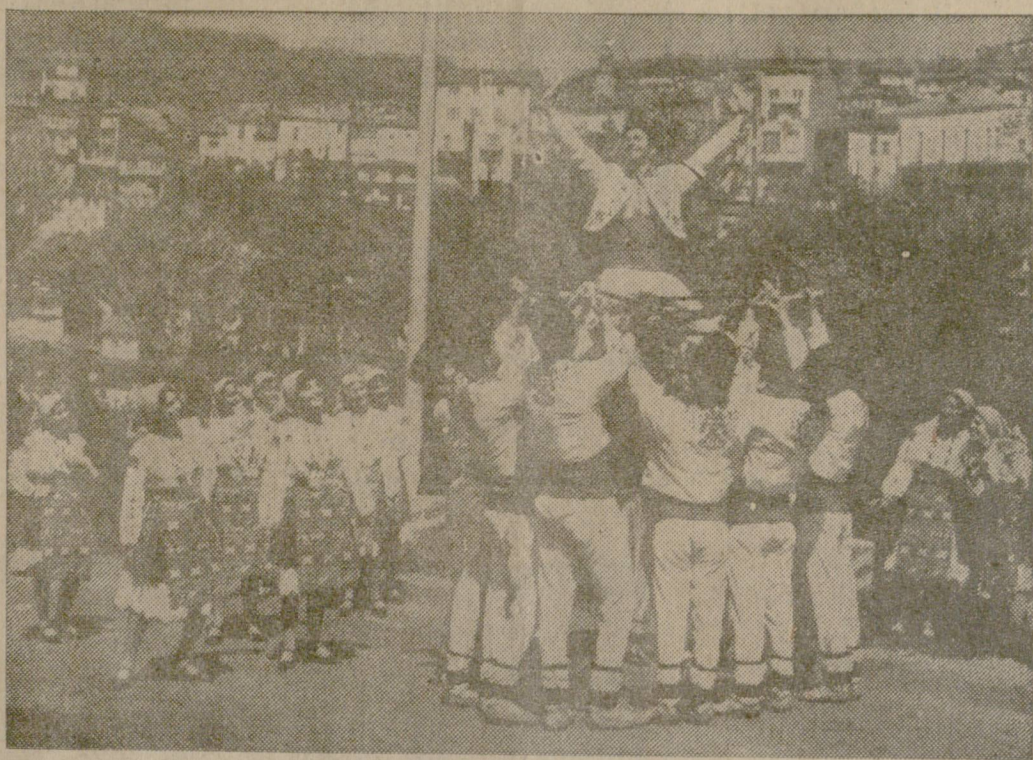
Съветите за изкуство и култура като органи на обществено-държавното управление са изпълномощни от социалистическата държава, от конгреса на културата и от обществените организации да осъществяват културна политика. По-нататък техният демократизъм се проявява в това, че те отчитат своята дейност пред съответните конференции, пред народните съвети и пред Комитета за изкуство и култура. Членовете на съветите могат да бъдат отзовавани, ако не оправдават доверието на своите избиратели.

Съветите за изкуство и култура съществуват повече от 5 години. С тяхната разнообразна дейност те се утвърждават като дееспособни, жизнени и перспективни органи. Обхващат на дейността на тези съвети расте, повишава се творческата активност на дейците на културата.

Друга проява на обществено-държавното начало в управлението на културата е изграждането на Комитета за изкуство и култура на координационните съвети като Съвет на председателите на творческите съюзи. Съвет на обществените организации и др. Координационните съвети ръководят дейността в основните сфери на художествената култура — на творчеството, на натрупването, съхранението и разпространението на художествени ценности.

Чрез масовото участие на творците на художествени ценности в ръководството на културата и изкуството се осъществяват културните права на гражданите в най-широк смисъл на това понятие, открива се широко поле за прилагане на техните знания и таланти. При това, по-висша форма на организация и колективизъм се дава по-голяма свобода в действията на личността. По-големите права и новата степен на отговорност на културния прогрес стават важен белег на социалистическия творец. Неговият опит, теоретическа подготовка, идейно-политическо равнище и личните му качества оказват влияние за формиране резултатите от ръководната дейност в областта на културата.

Всичко това се прави, за да се създават все по-добри условия за разцвета на културата и изкуството, плавномерно да се преодоляват различията в културното равнище и естетическото възпитание на трудещите се от града и селото, на работниците от умствения и физическия труд, за повишаване творческата инициатива на човека в културния процес.

Великотърновски самодейци

Снимка: Н. КАЧАКОВ

ОЩЕ ЕДНА ФАБРИКА ЗА МЕСО

Какво ще представлява телеутоилният комбинат в с. Хаджидимитрово

• Механизация, висока производителност, евтино месо

Държавното земеделско стопанство „Сувата“ от АПК „Дунав“ извършва в с. Хаджидимитрово строителство на телеутоилен комплекс. Строителството става по проект на Агропромпоект при Министерството на земеделието и хранителната промишленост и ще представлява съвременна своеобразна фабрика за месо.

Тук всяка година ще бъдат отглеждани четири хиляди телета. Непосредствено за телетата ще се грижат само трима животновъди. Целият комплекс така се изгражда, че създава условия за сравнително най-висока автоматизация. Храненето ще става механизировано с помощта на електрокари, дажбите ще бъдат гранулирани целодлабени смеси и груби фуражи. За целта се строят фуражен цех, който е част от комплекса. Главният корпус на

цеха е вече завършен и сега строителите от бригадата на Петър Радославов работят на кота 15 на слязо. Фуражният цех ще произвежда годишно 23 хиляди тона гранулирани смеси. Само една трета от тях ще бъдат използвани за комплекса. Останалите две трети ще задоволяват нуждите на кооперативните стопанства в АПК „Дунав“. В помощ на цеха се изгражда полска сенокосилница с капацитет един тон и половина в час. Тя ще изсушава лющерна и други груби фуражи и ще ги приготвя за сено брашно, необходимо за смеските.

Напредва строителството на двете халета на телеутоилното стопанство, където дойде на помощ и бригадата на Денчо Илиев. Започнат е и машинният монтаж с местни кадри, под ръководството на инж. Митю Мичков. Създаването на такива големи предприятия за месо става благодарение на правилната насока за концентрация и специализация на селското стопанство. Тази политика е в унисон с грижите на Партията за повишаване жизненото равнище на народа.

Хубава равностметка

Отива си още една напрегната строителна година за работниците, техниците и специалистите от Промисления район във Велико Търново. Броените дни до края на месеца — това са броени дни и до приключване на социалистическото съревнование между основните групи, които променят облика на Велико Търново. Въпреки че мъглите все по-често забулват скелите и корпусите на работните площадки, стрелването между групите на техническите ръководители Крум Борисов, Любен Мартинов и Петко Ванев не спира.

Независимо от това кой ще бъде първенецът, градът може да бъде доволен от дейността и трудолюбието на всички, защото те положиха основите и изграждат новия

хотел на „Балкантурист“ край Стамболовия мост, сградата на Районната проектантска организация. Съдебната палата, широкоформатното кино, аула, хранителен блок и общежитието на ВТУ „Кирил и Методий“, административна сграда на Завода за запаметяващи устройства и др. Оптимистични са предварителните пресненки по изпълнението на даденото обещание в отговор на призива на орденосиците и първенците от Перник. Очаква се ръстът на обема спрямо миналата година да надхвърли 25 на сто, а средната изработка на едно лице, заето в строително-монтажните работи, да се увеличи с над 20 на сто.

От 26-те пускови обекта за годината — 4 вместо 3 ще бъдат предадени с отлично качество, 15 с много добро и останалите с добро. От приетите 7 обекта за предсрочно предаване на насрещния план 4 бяха завършени още през декемврийския и то с отлично качество, а до края на месеца ще бъдат завършени още 4.

Първенец в района е строителната група на Крум Борисов, която изпълни годината си по грама 32 дни предсрочно. Въпреки неблагоприятното време темпът на работата не намалява, защото са дали обещание до края на годината да извършат допълнително строителство за над 80 000 лева. Главното им внимание сега е насочено към хотела край Стамболовия мост.

Досегашната предимна подготовка, инструктажите, които се извършват редовно по профгрупи, и високата трудова и производствена дисциплина са гаранция, че колективът на групата ще се стреми да бъде в предните редици на района и през първите месеци на новата строителна 1973 година.

Михаил МАНОЛОВ

На вниманието на ДСО „Респром“ — София

До колектива на ЗРТМ „Ив. Туйков“ — Тетевен

Другари,

Броени дни остават до края на годината — втората година от шестата петилетка. През тази година работническият колектив на Радиозавода във Велико Търново поема дължението да изпълни голяма и отговорна задача. Нейното решаване зависи изключително от съвременното издължаване на кооперирания доставки от вашия колектив. Получи се така, че по липса на кутии ние изоставаме с почти едномесечна производствена програма и ще останем длъжници към държавата за неизпълнение на насрещния производствен план.

Партийното и стопанското ръководство на Радиозавода все още виждат възможности за изпълнение на годишния производствен план, вземат бързи и ефективни мерки за това. Сега производствената задача се поставя над всичко. Използват се различни мероприятия за мобилизиране на силите на колектива за спазване на напрегнатите ежедневни графици.

Направеното не е малко, но положението е все още тревожно. Изходът е до края на годината да получим възложените ни за производството от ДСО „РЕСПРОМ“ през декември радиокүтии, съгласно приложената справка. Затова заводската партийна организация, целият работнически колектив се обръщат към комунистите, към всички работници и служители при завод „Ив. Туйков“ в тези решителни дни да положите всички сили за изпълнение на вашите задължения.

Ние сме уверени, че достойно ще откликнете на нашия призив, че нашите два колектива ще намерят сили да преодолеят възникналите трудности и ще изпълнят годишните си производствени планове.

ОТ КОЛЕКТИВА НА РАДИОЗАВОДА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ПРЕД ПУСКАНЕТО НА АТОМНАТА
ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛА В ГРАД ШЕВЧЕНКО

МОСКВА, 13 декември (БТА). — В атомната електроцентрала на град Шевченко (Казахстан) започнаха предпусковите изпитания, съобщава ТАСС. Най-характерната особеност на тази електроцентрала е, че за пръв път в историята на ядрената енергетика е създаден промишлен реактор, който работи с бързи неутрони.

Атомната електроцентрала, която има мощност 350 000 киловата и е разположена на брега на Каспийско море — в центъра на големия петролен район на полуостров Манглишак, — ще дава не само електрическа енергия, но и 120 000 кубически метра обезсолена вода на деңоношице.

ФЕСТИВАЛ НА МНОГОНАЦИОНАЛНАТА
СЪВЕТСКА ДРАМАТУРГИЯ

МОСКВА, 13 декември (Кор. на БТА). — Вече една година при изключително голям успех продължава общосъюзният фестивал на драматургията и театралното изкуство на съветските народи, който е посветен на предстоящия половинвековен юбилей на СССР. Не случайно критиката единодушно го определя като едно от най-интересните събития в културния живот на съветската страна през последните няколко години. Благодарение на него

репертоарът на 533-те професионални театри сега представлява своеобразна антология на съветската многонационална драматургия. А това спомага за по-нататъшното разширяване на творческия обмен между отделните съюзни и автономни републики в областта на драматургията и театралното изкуство, за взаимното обогатяване на техните култури, за подем на общото идейно-художествено равнище на театрите.

МЕЖДУНАРОДНИТЕ СИЛИ НА ООН
ОСТАВАТ НА КИПЪР

НЮ ЙОРК, 13 декември (БТА). — Със съгласието на кипърското правителство Съветът за сигурност продължи с шест месеца престоя на международните сили на ООН по поддържане на мира на острова.

В приетата от Съвета за сигурност резолюция се изразява надежда, че през това време ще бъде постигнат про

грес в подобряването на положението на Кипър, следствие на което ще стане възможно изтеглянето или значителното намаляване на международните сили на ООН по поддържане на мира.

За резолюцията гласуваха всички членове на Съвета за сигурност с изключение на Китай, който се въздържа при гласуването. Както отбелязва изказалите се в разискванията, въпреки безспорните постижения в нормализирането на обстановката на острова, в отношенията между кипърските гърци и турци все още съществува напрежение. Именно това беше основанието да се реши да бъде продължен мандатът на международните сили на ООН по поддържане на мира в Кипър.

НАКРАТКО

ДАМАСК. В Арабския културен център бе открита изложба, посветена на 30-годишнина от рождението на Георги Димитров. Сърдечно слово произнесе заместник-министър на културата и националната ориентация Лужамки.

МОСКВА. В „Комсомольская правда“ помества във вчерашния си брой обширен очерк от своя специален кореспондент в Пловдив А. Левина, посветен на творчеството на народния художник Злати Бояджиев.

РИМ. Рано сутринта на 13 декември на Мисинския проток се сблъскаха италиански търговски кораб и панамерикански танкер „Сабина“.

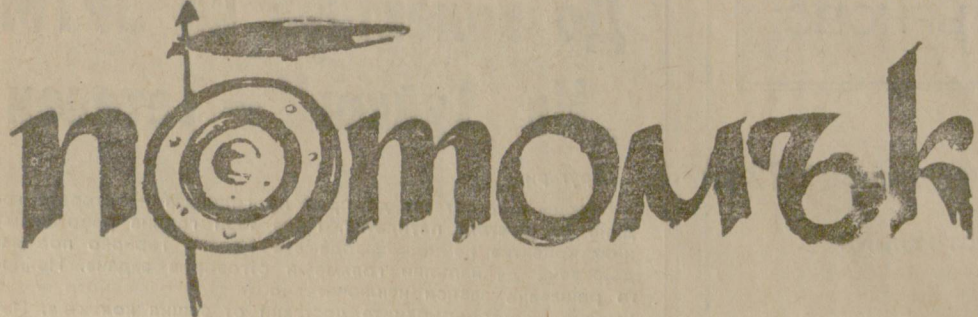
Италианският кораб стигнал до пристанището на Месина, ют получил още стоял в северната част на протока. От пристанището, получена при сблъскването, изтича нефт, който бързо се разпространява по водната повърхност.

ХАВАНА. Още страни от басейна на Карибско море — Ямайка, Тринидад и Тобаго — са решили да установят дипломатически отношения с Куба. Вчерашно съобщено, че Барбадос и Гвиана също ще установят дипломатически отношения с република Куба.

БОР

— ДА ПОДПИШАМ!... ДА НЕ ПОДПИШАМ!... ДА...

Пред 50-годишнината от създаването на СССР

СЪВЕТСКИЯТ ХАРАКТЕР

Пред Октонврийската революция необятните простори на бившата Руска империя населяваха множество големи и малки народи. В по-голямата си част те бяха неграмотни и безправни, училища не достигаха или въобще нямаше. Навсякъде управляваха богатите и духовните лица, на които беше изгодно да държат народа в невежество и покорност.

Старите вярвания и обичаи разединяваха хората. От това имаше полза царизмът, който настрояваше народите един против друг, а ония, които се бореа против угнетителите, биваха преследвани.

За пръв път хората от различни националности се обединиха в борбата за своята свобода. Под знамето на Ленин, под знамето на Октомври се роди ленинската дружба между народите.

Постепенно се изменяха старите понятия за живота. Хората се почувстваха приятели, радваха се на общите победи, заедно преодоляваха трудностите. В народния характер се формираха чертите на съветския човек, независимо от това, към кой народ принадлежеше.

В лустинята, където човекът и животните по-рано са гиваха от жажда, умора, зной, се простря синята лена на Каракумския канал. Върху полните площи израснаха градини, ширнаха се оризови и памучни поля.

На брега на широкия Амур

изникна градът на младостта — Комсомолск.

Откриват ли хората нефт или газ, било то в Бухара, или Сибир — навсякъде различните народи като братя работят заедно, защото се ръководят от една цел, обединява ги класовата солидарност, комунистическата съзнателност.

Когато Хитлер нападнa със своите фашистки орди Съветския съюз, заплашвайки да унищожи свободата и да превърне съветските хора в роб, народите от всички националности се вдигнаха на свещена борба. Хитлер мислеше, че Съветският съюз е дива и бедна страна, която леко ще победи. Но той жестоко се излъга. Завоевателите бяха бити и край Москва, и край Ленинград, и край Сталинград — навсякъде синовете и дъщерите на народите на СССР сикрушиха фашизма и като победили пристигнаха в Берлин — леговището на фашизма и написаха на колоните на Райхстага своите имена. Аз лично съм ги чел. Там имаше представители на всички народи.

И когато настъпиха мирни дни, нови забележителни дела започнаха да се извършват в нашата страна.

Днес единният съветски народ пред лицето на целия свят показва своята не изчерпаема енергия. Той преодола всички изпитания, създаде мощна индустрия и се труди над решава

нето на нови гигантски задачи.

В този нов стремеж напред се роди новият съветски характер.

Нашата главна сила е в единството и дружбата.

Ако в Космоса летят съветски космически кораби, в тяхното създаване участват майстори и учени от много народи на СССР.

И като интернационалисти, ние се обявяваме в защита на народите, заплашвани от империалистите, всички народи на СССР се обявяват в защита на мира. Ние помагаме на героичен Виетнам, изпрамеме всичко необходимо: от хранителни продукти до медикаменти.

Ако в далечно Чили станe земетресение, съветските хора заминават за там, за да окажат помощ на ранените и болните.

Ние сме в навечерието на велик празник — 50-годишнината на Съветския съюз. Това е празник с историческо значение, който ще бъде честван от всички прогресивни народи в света.

И в тези дни пред целия свят ще застане единството на милионите, онова велико и дружно семейство на народите, което се нарича съветски народ.

Николай ТИХОНОВ
председател на Съветския комитет за защита на мира и секретар на Съюза на писателите на СССР

НИЕ СМЕ С ТЕБ, ВИЕТНАМ!

Неотдавна учениците от VIII б и VIII в клас от училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново под ръководството на другарката Калоянова и другарката Петкова подготвиха политинформация на тема „Виетнам се бори за мир“. Колко трескави дни им струваше подготовката! Нещо че дойде този ден. Всички се вълнуват. Тук са учителите, директорът, дружинният ръководител. И те, нашите другари, виевели се в съдбата на един братски народ, започнаха пламенно да разказват. С колко омраза за учениците говореха за дедмогния на Никсън, за жестокостите на американските войници, за героизма на виетнамския народ. Всички са развълнувани.

Галина ВАСИЛЕВА
уч. от VII а кл. училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново

Имаше момичето сестра

Уморено крачи дядото по пътя, хванал внучката си за ръка. Без подслон, без покрив той се скита и мълви: „Ах, сирете таз война!“

Мъничко момиченце до него се озърта, любопитно, но страхливо прави то това. Като че във споменни потъва, в мисли за жестока съдба.

Беше скоро. Там на село имаше момичето сестра. Бе тъй хубава и мила, но веднъж отиде във града.

Спомня си момичето косите й, спомня си кога я сетен път видя, с мъка тя си спомня за очите й, за очите й преди смъртта.

Радка АЛЕКСИЕВА
ученичка от VIII кл., училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново

Георги Георгиев — Гец сред пионерите

незабавима среща.

Милена ТРИФОНОВА
ученичка от училище „И. П. Вапцаров“ — Велико Търново

Среща с Георги Георгиев — Гец организираха участниците от клуб „Млад приятел на книгата и изкуствата“ при първо основно училище „Иван Вазов“ — Горна Оряховица. Те очакваха своя любим актьор с особено нетърпение и когато той се появи, гръмна мощно пионерско „ура“. Сякаш това беше сен, а не действителност — Георги Георгиев се ръкуваше с децата, даваше им автографи. Директорът на училището Йорданка Михова, състеланка и съученичка на актьора, с много топло разказа за детските и ученическите години на Георги Георгиев.

Присъстващите в залата притиха дъх, за да чуят възбудящото слово на любимия киноактьор.

Интересни и възбудящи са въпросите около филмите, в които се е снемал народният артист. С пленителното си слово Георги Георгиев стана покорителя на детските сърца и душевно ги обогати. Той завърши с думите „До нови срещи, скъпи приятели!“

Димитрина ЦОНЧЕВА
ръководител на клуба „Млад приятел на книгата и изкуствата“ Първо основно училище — Горна Оряховица

Неговият разказ бе изпълнен с непосредственост и голяма човешка топлина. Георги Георгиев ни разказа за трудния, изпълнен с много рискове, но щастлив творчески живот на артиста, за спонте бъдещи роли. Той отговори с удоволствие на многото наши въпроси, а накрая ни редицата стихове от неговия и наш любим поет Никола Вапцаров.

Благодарихме му от сърце за това, че отдели от малко то си и толкова скъпо свободно време, за да ни остави за дълго спомена за една

Неотдавна пионерите и комсомолците от училище „И. П. Вапцаров“ и „Бачо Киро“ — Велико Търново организираха мила, непринудена среща с и-а, и лауреат на Димитровска награда Георги Георгиев — Гец — наш земляк и любим актьор. Очаквахме това събитие с нетърпение, мечтаехме за него така, както се очаква нещо много желано и радостно. Чувствахме се безкрайно щастливи, че един от най-добрите актьори в театъра и кино седеше сред нас, до нас — естествен, скромен, близък.

Нашата пионерска стая

Преди да влезем в нея, четем надпис: „В тази стая от 7 юни до 12 юли 1944 г. бяха зверски изтезавани над 80 борци против фашизма — партизани, ятаци, комунисти и ремсисти“. Тазя стая е най-скъпата за нас пионерите, чавдарчетата и комсомолците.

През юни 1944 г. фашистите я превърнали в полицейски участък. Тук те изтезавали народните борци. От иквизиционите черната дъска и стените били опръскани с кръв. В същата стая са се селдавали полиците и са ги шели протоколите за разстрели. От Павел общо са убили 34 души, 14 от които наши състелани.

След 9. IX. 1944 г. тя продължава да бъде учебна стая, в която е учил класът с най-висок успех. От 1954 г. по решение на училищното ръководство тя е обявена за пионерска стая. Сега тук ние, пионерите, чавдарчетата и комсомолците, провеждаме нашите отрядни съборове, срещи с партизани и ятаци. В нея приемаме чавдарчетата за пионери.

Когато съм вътре, чувствавам мъжеството и героизма на моите деди, тяхната вяра в делото, за което са се борили. От нейните стени ме гледат портретите на загиналите ятаци, партизани, комунисти и ремсисти от родното ми село. Техният поглед ме задължава да се уча и да обичам това, за което те са загинали.

Гая АНДРЕЕВА
пионерка от отряд „Христо Ботев“, с. Павел

В чест на своя патрон

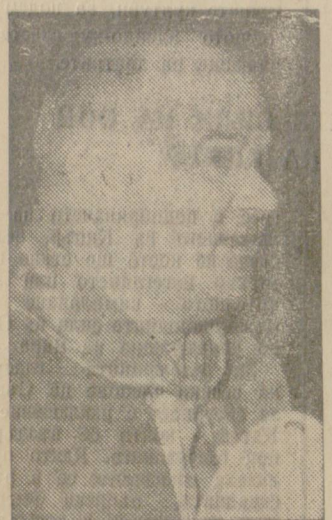
„Едва ли има друг случай, когато природата да е била така щедрa, а властта така жестока, както с Вела Пискова“. Така започна словото си, посветено на патрона на училището във Велико Търново, неговият директор Драган Алексиев. На тържеството се бяха събрали чавдарчета, пионери, комсомолци, учители, граждани, за да присъствуват на проверката-звезда в чест на 83-ия рожден ден на първата жена, дала въоръжен отпор на фашистките главоризи.

Пионери от основните училища в града поздравиха своите другари с патронния им празник и споделиха радостта си с тях.

След завършването на проверката-звезда ученици и учители се отправиха към паметната плоча на героинята-патрон, за да положат венци.

Сенка Тангъллова
дружинен ръководител в училище „Вела Пискова“ — Велико Търново

Николай Сидоренко разказва...

Големият салон на читалището в Горна Оряховица е запълнен с пионери от Второ основно училище „Вино Грънчаров“ — организиран е тържествен събор, посветен на техния съветски гост и приятел от Миргород, Полтавска област Николай Сидоренко, с когото ги свързва здрава дружба.

Притихналият салон слуша неговия разказ който е разказ за съдбата на хиляди съветски хора...

Войната го заварва 13-годишен. Немците нахлуват в

родния му град Миргород и заедно с няколко негови другари го отвлечат в Германия. Но по пътя смелите момчета прерязват пода на вагона и избягат. Втори път арестувани, те са изпратени в лагер за военнопленници в Лвов, откъдето в камioni с боклук той е изкаран от лагера и хвърлен в торнището край града. Пак успява да избяга и с големи трудности, в продължение на няколко месеца търси път за свързване с Червената армия. Приет с големи молби и увещания в танкова рота, той участва във форсирането на Днепър, а край Бала тоноското езеро в Унгария от 26 души остават живи само той и двама негови другари. Години на възторг от победата, трудно студентство, учителстване — един бурен и пълноценен живот-пример...

Следват приветствия и подаръци, които просълзеният съветски гост приема, за да отнесе във великата страна като символ на нашата свята и нерушима дружба.

Темениужка РУСАНОВА
уч. от VII кл. с. Първомайски

Христо МЕДНИКАРОВ

Адреси от братска Полтава

УССР, Полтава — 28, ул. „Львовская“ 7, кв. 12, Зигмунд Елена, 13 г.; УССР, Полтава — 28, пер. „Хоткевич“, дом. 4 кв. 42, Кунцевич Светлана Владимировна, 12 г.; УССР, Полтава, ул. „Калинина“ 2, кв. 16, Бусуяной Ирина Викторовна, 12 г.; УССР, Полтавская область, Зеньковский район, Опошня, ул. „Короленко“ 9, Сулиму Василию Степановичу, 13 г.; УССР, Полтава, пр. „Клары Цеткин“, дом. 45, кв. 2, Хмельницкий Владимиру Георгиевичу; УССР, Полтава, ул. „Киевское шоссе“ 21/1, Карбинскому Вадиму Вадимовичу; УССР, Полтавская область, Козельский район, с. Галещина, ул. „Гагарина“ 13, Чопей Виктору Васильевичу; УССР, Полтава, ул. „Новобазарная“ 9, кв. 6, Ловков Мухомед Ахмедович; УССР, Полтава, ул. „Пушкина“ 36, кв. 39, Баке Александру; УССР, Полтава, пер. „Капельногодского“ 2 б, кв. 10, Спарбер Владимиру Михайловичу; УССР, Полтава, Токарный переулок, 5, кв. 11, Иващенко Павлу Александровичу.

Пионерите от Дебелец ни пишат

Неотдавна пионерите от отряд „Иришка Найденова“ дойдохме в къщата-музей на ятака Христо Прейнов — дядо Партенко в Дебелец, в която са се укривали видни комунисти — Христо Козлев, Петър Панайотов, Борис Копчев, Димитър Стойков, Милко Бояджиев и др. Този път ние влязохме тук не като посетители, а като грижливи стопани. По инициатива на отрядния съвет и отрядната ръководителка Антоанета Саралиева поехме шефство над къщата-музей. Само за час станте светнаха от чисто та. Всичко беше сложено в същия ред, в който го заварихме и по тъмно си излязохме от къщата-музей, доволни от това, което сме извършили.

Иван РУСИНОВ
ученик от VI б клас, с. Дебелец

Решихме нашият отряд да носи името на Соня — Партенко Енева. Започнахме да изучаваме нейния живот. Прочетохме книгите „Седмнадесета пролет“ и „Балванската битка“. Подготвихме се за среща с нейната майка — баба Съба Енева.

Срещата с майката-героиня ще остане за нас незабавима. Как пяхме, рецитирахме! А когато слушахме разказа на баба Съба за нейните деца, очите ни се пълниха със слъзи. Ние обещахме пред тази майка-героиня да носим с чест името на Соня, да бъдем истински пионери.

Мирела МАРИНОВА
уч. от III б клас, с. Дебелец

ЗабаВен к'ът

НОВОГОДИШНА ИГРА

Скоро, много скоро — след по-малко от месец — е Нова година! И разбира се, веселият пазник край елхата.

За новогодишния празник се подготвеше отрано. Помислете си как най-добре да украсите елхата. С напечатаната по-долу игра ние ви подсещаме, че този празник трябва да бъде с много и разнообразни развлечения.

Знаете ли, че...

● Вашата на Ленин е бил учител по математика, а негов учител в Казанския университет — великият руски математик Николай Иванович Лобачевски.

● За една минута нашето сърце изтласква към 6 литра кръв, за един час — 400 литра, за едно денонощие близо 9000 литра.

● Дробната черта е въведена от таджикския учен Ал Хасор в XIII век.

Как познава Сашо?

— Намисли си цифра, — предлага Сашо на Иван.

— Намислих си — казва Иван.

— Умножи я по пет, а полу ченото умножи по две. Сега прибави седем.

— Прибавих.

— Зачертай първата цифра, остави само последната. Към останалото прибави пет, извади четири, прибави осем. А сега ще ти кажа колко си получил. Шестнадесет!

— Вярно! — учудва се Иван — Как позна?

Помисли и кажи

Кои са тия селцища във Великотърновски окръг, които се състоят от:

1. Животински продукт, музикална нота, сиден плач и възклицание.
2. Мярка за повърхнина, първата буква на най-големия културен институт у нас, първата буква от азбуката и музикална нота.
3. Телесен недъг, приток на Дунав и гласна буква.
4. Отрицание, потвърждение и съгласна буква.
5. Алкохолно питие и вид валеж.
6. Владетел, гласна буква и първите букви на енергийна мощност.

Б. Р. На отговорилите прaвильно най-малко на три въпроса ще гьвобим имената в следващата страница. „Потомък“. Пишете на адрес: Велико Търново, редакция на в. „Борба“

Съставил Ради РАДЕВ

ЗабаВен к'ът

Люпилните — важно звено в борбата със заразните болести

Поставената задача да се получат през следващата година над 2,5 милиона пиле та за обществения сектор и 2 милиона за личните стопанства изисква чувствително по добряване на работата на люпилните в окръга.

Искам да се спра със съмнението на някои слабости в люпилната кампания и мерките, които незабавно трябва да се вземат за тяхното отстраняване.

Известно е, че чрез яйца та може да се осъществи предаването на причинители те на много заразни болести. Това се осъществява по различни начини, което е от съществено значение за профилактиката. Затова мерките трябва да бъдат съсредоточени в племенните и разни жителни стопанства, а цел да се получат и поддържа стада без заразни болести.

В размножителните стада трябва да се осигури получаването на пълноценни и чисти яйца, без пукнатини и без прах върху тях. Яйцата да се събират през 2—3 часа в дезинфекцирани преди събирането съд и с дезинфекцирани ръце. Разделянето им на мръсни и чисти трябва да става още при събирането. Изнасянето от помещението да стане веднага след събирането им, за да не се допусне населяване на прах върху тях, който е носител на много микроорганизми и в най-голямо количество съдържа вирусът на Марекова болест. В деня на снасянето, яйцата трябва да се сортират, маркират и тези, одобрени за люпилната, задължително се фумигират с формалин или пари.

Относно изпълнеността на това сравнително ново и много важно мероприятие все още се намират ръководителите и специалистите на стопанства, които изтъкват редица причини, с цел да отклонят неговото изпълнение. Трябва добре да се разбира, че компромиси с фумигацията на яйцата в деня на тяхното снасяне не трябва и не бива да се допускат. Засега не разполагаме с друго по-ефективно мероприятие за борба с Марекова болест и салмонелозите по птиците. Това налага стопанствата в Лясковец, Козловец, Овча могила и Г. Липница, които предават

яйца за люпилните, в най-кратък срок да изградят или приспособят помещението за фумигация на яйцата.

Прекъсването на производствения процес (най-малко за 30 дни за люпилната като цяло) има важно профилактично значение. През този период при конкретните условия на всяка люпилня трябва да се създадат в максимална степен условия за по-точност на производствения процес.

Друго важно мероприятие в люпилните е подобряване на хигиената. Люпилните трябва да придобият облика на аптеки. Като положителен пример в това отношение може да се посочи люпилнята в Павликени. Сравнително добре работи през годината и тази в Г. Орховец. Напоследък обаче тук се допуснаха изтекли пропуски, които не се отразят вероятно неблагоприятно на производствения процес. Върху запознатите на Окръжния народен съвет преди кам

панията люпилните да бъдат прегледани от специалисти на управление „Земеделие“, управителят на „Кантора разплодни животни“ разпорежда да започне зареждането на инкубаторната станция, без да е проверена от комисията. В резултат на това постъпват нефумигирани яйца от стопанствата — Долна Орховец, Добри дял, Обединение, Г. Липница и Батак.

Друг фактор, от който до голяма степен зависи успехът на люпилната кампания и получаване на здрави, жизнени пилета — това е организирането на правилно, пълноценно хранене и добро гледане на кокошките-носачки. И по този въпрос някои стопанства допускат пропуски и грешки, а получените яйца от такива кокошки-носачки са с ниско съдържание на каротин и лоша люпилност — 50—60 процента.

д-р Иван ЙОРДАНОВ

За облекчаване труда на жената

Пред работниците от обществено хранене стои една важна и отговорна задача — анализират потребителското търсене и облекчаване труда на жената-майка и домакиня, за по-рационалното й участие в обществено-политическия живот.

Радващ успех

Колективът на краверфермата в с. Чакали от десет месеца е привлечен на ДЗС — Беброво в социалистическото съвремование. При план за годината 180 000 а още към 20 юли тази година на била надолес 185 246 а.

За добрите производствени резултати голям дял имат дощките Марияка Вълканова, Йовка Терзиева и Пенка Анастасова, които през цялата година работиха с желание за изпълнение на насрещния план. Голяма е за слагата и на Иван Палазов, който се грижи за редовното доставяне на фуражите.

Колективът на краверфермата обхваща до края на годината да надолес още 13 000 литра мляко над плана.

Никола ЧОЛАКОВ
Аврам ДРАГАНЧЕВ

ПРОДАВАМ ЗИМ. Справка — Велико Търново, ул. „Поборническа“ № 14.

3—1

Завод за горивна техника „Металургия“

— Горна Орховец

с ъ б щ а в а,

че има следните вакантни длъжности:

НАЧАЛНИК СКЛАД НА МАТЕРИАЛИ
ЧЕТИРИМА ОБЩИ РАБОТНИЦИ КЪМ
СКЛАДОВЕТЕ.

За справки се отнасят на телефон
4—18—20 отдел „Материално техническо
снабдяване“ при завода.

3—1

Автосервиз — Велико Търново

у в е д о м я в а

клиентите си, че разполага със съвършенна апаратура за:

- проверка работата на двигателя
- балансиране колелата на всички видове леки коли
- регулиране фаровете
- регулиране ъглите на предните колела

Диагностиката на Вашите коли Ви осигурява сигурност при движение, безупречна работа на двигателя, икономия на гориво и предпазване гумите от преждевременно и неправилно износване.

Диагностиката се извършва в присъствието на клиента, а дефектите се отстраняват веднага. Заявки и записвания в Автосервиза и на телефон 2—59—52.

Автосервизът в град Свищов извършва всички видове ремонти на леки автомобили, двигатели и авторемонтни средства. Справки и запитвания в Автосервиза и на телефон 22—02.

3—1

Придобивка за пощенци

За служителите от разменната пощенска експедиция на гара Павликени беше изградена нова коледна зала. Тя има около 70 сортировъчни клетки и просторна стая за всекидневния и периодичния печат.

Тези дни новата пощенска сграда разтвори врати за децата работи по експедицията на пощенските пратки, които в края на годината се улавят и утрояват. В изграждането на новата зала участваха и пощенските служители, които дадоха над 100 доброволни трудови дни.

Петър ИВАНОВ

ВНЕЗАПНИ ПРОЕКЦИИ

В живота на Чанко Петров има няколко събития, които трябва да се знаят, за да се разбере по-добре тези негови внезапни проекции на сложното шлюсско-вскиднание, откъде възникват те и какъвто са насочени. Иначе хората могат да си мислят какво ли не за „неочакваните“ хрумвания на един рационализатор...

По време на Отечествената война (1944—1945 г.) няколко ентусиазирани младежи от с. Габринка, а между тях и Чанко, се видят един ден и отиват в Полюе. В шаба, където започнали доводили, обаче ги очаквало голямо разочарование — такива младежи като тях не вземали на фронта. Инак момчетата излезли младите глогичани, повъртели се доста из шаба, разлязали хитростта опитали, но... нищо не излезло. Върнали се отново в Габринка и тук разбрали, че фронтът всъщност е лясковец.

Тогаво започване грандиозното строителство в млада и нова България... „Елате хиляди младежи, на родната страна напред!“ Тази песен не останава, а с нея и младостта на първите габринци се приобщава към вечността. На строежа на язовир „Копринка“ (сега язовир „Георги Димитров“) Чанко Петров изкарва две сменни. Това са само кратки мигове от живота, но богати мигове, изпълнени с много труд, много романтика, край лагерните огньове и още нещо, което не се забравя никога. То е дълг, изкуство да живееш и се трудиш съзнателно в полза на своя народ.

По законите на новата социалистическа действителност и по свое собствено желание никакъв съвсем естествено Чанко се озовава пред портала на стария завод „Металургия“ в Горна Орховец.

Веднъж водихме интервю с него: Въпрос: От кога се занимавате с рационализаторска дейност?

— От двадесет години.

— Какво е за Вас рачно

нализаторството? — Как да Ви кажа: някои хора обичат след работа на лов да отидат, рибата да ловят или да събират пощенски марки. За тях това е удоволствие да открият нещо ново в нашата работа, нещо по-хубаво. Но не мисля че го правя само за себе си...

— Колко рационализаторски предложения сте подавали досега, с какъв икономически ефект?

— Повече от сто. Икономическият ефект от внедрените предложения може би е около 150—200 хиляди лева.

А Чанко Петров от постъпването си в завода е бил инициатор на разряд шлюсер. Не се е явявал на изпити за разряд, не се е „натискал“ да става началник.

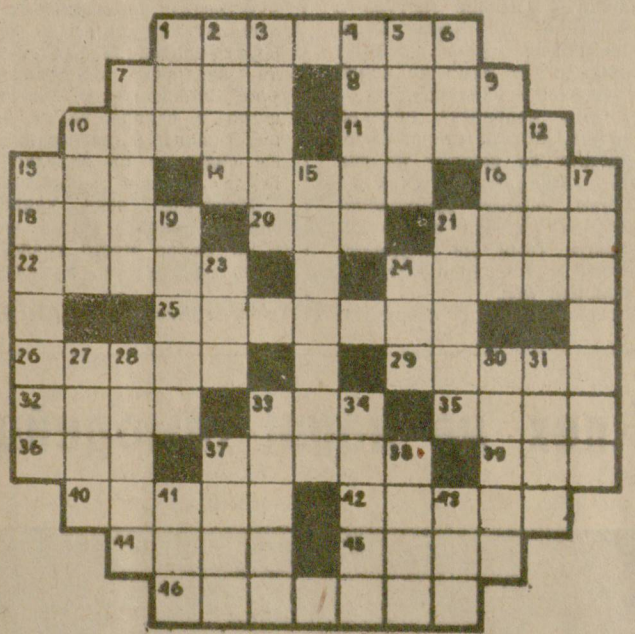
Колко пъти Чанко е идвал в завода през почивните дни, колко бюрократични прегради е трябвало да премине, колко тичания пасам-на там!... Но затова пък какви резултати: предложения за изменение на технологиите, предложения за правилни разкройки, за усъвършенстване на детайли; на готварски, отоплителни и комбинирани печки, на печки с твърдо и течено гориво; подобряване на качеството, икономии от материали и труд, равни на около 200 000 лева. Това означава, че за над 1500 се мейства Чанко сам е изработил по една нафтава печка.

За гърдите на комуниста Чанко Петров заслужено блещат множество трудови отличия, но най-скъпи му са „На роден орден на труда“ — сребърен и особено златния орден, даден му за активна рационализаторска дейност на Второто национално съвещание на рационализаторите и изобретателите през 1968 година. Но Чанко не се е главозамайвал от силния блясък на високите отличия. Той пак до късно остава с другарите си от рационализаторската бригада „Д. Дюлегов“ в завода, активист е на съвета по организация на техническото творчество, помага на комсомолците, които участват в движението за техническо и научно творчество на младежта. И сам търси нови победи в борбата за технически прогрес.

Зашто неговите проекти, рождени с такава любов в трудовото всекидневие, са за хората.

Йордан ВЕЛИКОВ

Кръстословица

ВОДОРАВИНО: 1. Стойност, която по пътя на експлоатацията на наемни работници носи при надена стойност; 7. Масова международна организация, основана в 1922 г. по решение на Коминтерна, съществувала до 1947 г.; 8. Различни видове ход на коня; 10. Унгарски композитор (1882—1967); 11. Химически елемент; 13. Силна карта за игра; 14. Френски поет и публицист (1702—1794); 16. Български младежки седмичен вестник, заставно издание на РМС; 18. Дървено легло, креват; 20. Шат в Сев. изт. част на САЩ; 21. Рудник; 22. Нормативен акт на висшия орган на държавна власт; 24. Сорт грозде; 25. Държава в Екваториална Африка; 26. Френски композитор (1875—1937); 29. Сменник; 32. Село във Великобългарския окръг; 33. Чеш. писател, един от създателите на чеш. театър (1808—1856); 35. Просто земеделско оръдие (мн. ч.); 36. Безоточно солено езеро в Арменското плато, Изт. Турция; 37. Вълнообразно и маслодайно растение от семейство копривни; 39. Кожна болест по главата; 40. Черногорски владетел и поет (1813—1851); 42. Вид истин от говеждо месо, със и картофи; 44. Народно събрание в древна Русия; 45. Голям морски рак; 46. Град в Югославия;

4. Вещество за шапване на кожи; 5. Департамент в Централ на Франция; 6. Отвори на вагон и кораби, през които става то варенето и разтоварването; 7. Централен орган на нервната система у човека и гръбначните животни; 8. Държавен строй, вид управление; 10. В музикалните произведения — допълнителен край, който се изпълнява след репризата; 12. Миналата година; 13. Първият партизан в България; 15. Псевдоним на българския поет, автор на книгата „Българите гласи вългави“; 17. Група атоми, които влизат вкупно в различни химически съединения; 19. Френски скулптор (1840—1917); 21. Офицерски чин; 23. Действително лице от опера на Аренис; 24. Зной, жег; 27. Стодмак на Норландия; 28. Български карикатурист и живописец — нар. художник; 30. Поне, въпреки че; 31. Унгарски писател, автор на романа „Тиса го рик“; 33. Български революционер десет, един от създателите на Върховния македонско-одрински революционен организационен (ВМОРО); 34. Философски термин. Употребен за пръв път от Хераклит за означаване закономерности и света; 37. Герой на Вазов; 38. Боязливост от семейство на котките; 41. Материална основа на явленията на психическостта; 43. Система на организация на тоновете в музиката по височината.

ОТВЕНО: 1. Система от условни означения или сигнали за предаване на информация; 2. Краден, джебчия; 3. Тържество, свързано с посрещане на гости;

Ст. ПАЧЕВ

БОМБА ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

— 40 —

На другия ден Дигон сключи с Дорнброк тайна спогодба за започване на аналитични разработки на урановите руди във Фихтелгебигер. Лозанската банка преведе на текущата сметка на фирмата, която се зае с извършването на работите във Фихтелгебигер, дългосрочен заем в размер на четиридесет и четири милиона и седемстотин и двадесет хиляди долара. Един милион и седемстотин и двадесет хиляди долара представляваха лихвата, която бе се натрупала след смъртта на Самуел К. Дигон. Дорнброк внесе в това предприятие сто милиона долара чрез подложни лица. Това бяха парите, които той получи от съюзниците като компенсация за отчуждаването на всички металургични заводи и каменно-въглени мини на концерна...

Стана за първи път, когато му казаха, че му е разрешено сваждане със сина. Той се обръсна, направи грижливо масаж на лицето си, за да не личи колко са хлъзнали бузите му и колко са дълбоки бръчките около очите. Отиде при Ханс усмихнат, спокоен и каза...

— Здравей, скъпи Ханс, здравей, приятелю мой... Момчето се хвърли към решетката и сърцето на Дорнброк се сви, но той си нелюби да се засмее!

— Нищо — каза той — лъвовете си остават лъвоове даже в зоологическата градина. Е, разкавай как върви училището! Казаха ми, че съвсем си изоставил математиката?

— Аз изоставих математиката — отговори Ханс и заплака. — Какво правят те с тебе, татенце?

Дорнброк сви рамене и усети как цялата оная гадост и унижение, които го потиснаха тези дни, изчезава, защото има Ханс, неговото момче, неговата любов и надежда, и в него отново се ражда предишният Дорнброк, който може да загуби, но никога не се предава.

— Ханс — каза Дорнброк и чу предишния си глас, представа си как изглежда от страни, разкъсан се и вдигна глава — ако ми върваш, вървай ми: скоро всички ще бъде наред. Аз никога и с нищо не съм те подвеждал. Помоли шофьора да закара нашите ракети в добра работилница, ние ще се срещнем с тебе на корта, но аванс не ще мога да ти дам. Горе главата, синко! Ти си Дорнброк! Чувай ли? Дорнброк!

— 41 —

2. След отпътуването на Дигон (той замина една седмица преди започването на трибунала) адвокатите съмняха да уредят среща на Дорнброк с Вернер Науман, заместник на Гьобелс, човека, който бе участник в последното съвещание в бункера, състояло се четиридесет минути след-самоубийството на Хитлер.

Същия ден Науман посети Дорнброк, който замина за своето имение още в средата на април, когато русите наближаваха Берлин и му разказа за последната реч на Гьобелс.

Науман записа някои неща в един изпомачкан бележник, сбoguва се и изчезна. Скоро Дорнброк бе арестуван. След като поприказва в затвора, той намери Науман. Последният беше на свобода — него даже не го и разпитваха. Срещата му уреди Джон Лорд и то не в килията, а както помоли Дорнброк, в затворническата градинка по време на двучасовата сутрешна разходка. — Е как сте? — попита Дорнброк, хвана Науман под ръка и го поведе из двора. — Престанаха ли да ви преследват старите идеи или както и преди си спомняте за миналото?

— Ако миналото може да се забрави, значи, че то не е съществувало.

— Красиво. И общо взето вярно, много вярно. Бих искал да ви попитам, как си представяте своето бъдеще? — Вие, разбира се, знаете за „Германската партия“? — Това е блъф. Вие се опитвате да направите национал-социалистическа германска партия. Нищо няма да излезе. Подготовката за създаването на социалистическа имперска партия е още по-голям блъф. В политиката не бива да се показва краищеца на фалоса; партията не трябва да се обявява като организация за защита на силните. Не бива да се галванизира един труп. Залагайте на бъдещето. Небходима е партия, която да има в своето наименование две думи: „демокрация“ и „нация“. Мои приятели ми казаха, че вие, когато се срещате със свои съмишленици, цитирате Гьобелс и въздихате за Хитлер! „Това беше истински вожд!“ Не бива да правите това,

— 42 —

ако наистина носите в сърцето си вярност към своите учители... Към бъдещето следва да се върви по пътя, начертан от Хитлер, но под други знамена... Чувах, че вие гоните количеството — това е неразумно. Не трябва да се залага на стадогост; търсете онези, които са преминали сериозна школа в промишлеността, науката, партията, която ще дойде на власт в бъдеще, трябва да се откаже от ролята на всезнаещ пророк по отношение на икономиката, естествено. Никой няма право да претендира за ролята на всезнаещ месии... Когато се опитвате да твърдите днес, че фюрерът е загубил, защото го е „лъгал апаратът“, вие му правите мечешка услуга — канцлерът трябва да ходи пеша из своята страна, без стотици въоръжени есесовци, които го ограждат от народа... Ние ходим из цеховете на нашите заводи, без да се страхуваме, че ще си изцапаме панталоните...

На следния ден Науман се срещна със своя бивш подчинен от СС Хос.

— Старецът говори мъдри неща, Хос. Говори така, сякаш не е в затвора, а у дома си. Той не е от хапливци-ковците, но аз разбрах: скоро ще го посрещаме пред вратите на затвора, с националното знаме. Той е съгласен да финансира нашето движение. Следователно, главният въпрос: наемане на помещения, печатница, кадрови работници отпада от самосебе си. Остава едно различие: той иска да ни диктува свои условия и много от неговите условия ние ще пречем. Не той иска да ни направи свои палата; иска да видим кестените от огъня за него. А на мене никак не ми се иска да правя това. Той иска нашите идеи да работят за неговата индустрия, а пък аз искам неговата индустрия да работи за нашата идея.

— Тук е възможен компромис.

— Не съм убеден... Не зная... Когато той се върне в своя картел, веднага ще влезе в орбитата на световните икономически връзки... И американците ще подгазят. За тях съдбата на Германия е нищо. Те няма да воюват за нашия Елзас, Бреслау, за нашия Кьонигсберг. Ние ще воюваме. Така не ще видим. А засега — изпълняваме неговите предписания и вземаме на въоръжение неговата програма... Извикайте онзи капитан... Как го казаха, забравих!

— Таден, Адолф фон Таден.

(Следва)

Поет на нашето съвремие

Поетът Матей Шопкин е от поколенията, което се оформи и даде облик на българската гражданска поезия след Април 1956 г. Неговият идеен-художествен свят се развива и обогатява заедно с ония корени промени, настъпили в целокупния ни обществено-политически и културен живот през последните близо две десетилетия.

Лириката на Матей Шопкин със своите идеи и патос е утвърждение на гражданската тема, със своята класово-партийна страстност воюва за комунистическа етика и отговорност пред времето, пред народа.

Искаме ли да посочим изворите на поетовото вдъхновение, да изтъкнем закалка та в патристичната тема, непременно стигаме до изключително начало в естетиката на Матей Шопкин. А тук на първо място е преклонението му пред народа, пред славата на древния Търновград. От първите стихотворни опити и до днес Велико Търново — стародашно и сегашно — присъства в творчеството на поета.

В понеделник в салон 202 на читалище „Искра“ се състоя среща с Матей Шопкин. За творчеството на младия талантлив поет говориха литературният критик Александър Спиридонов и Иван Трашллев. Пред многобройната аудитория Матей Шопкин прочете своите последни творби, посрещнати възторжено от слушателите.

Характерно за Матей Шопкин е, че и когато пише на историческа тема, той е в нашата бурна и тревожна съвременност. Но истински го усеждаме в произведенията, в които тази съвременност пулсира — неподправена и сурова. Като поет-комунис, като поет с гражданска развълнуваност и неспокоен дух изпква в тия творби той. Тук е в традицията на нашите най-добри революционни поети от миналото:

Какъв покой? Кой може да заспи? Боботят съблосни земеръси. Светът върху ракети се крепи и стиска между зъби дивов та си.

Неспокойството, тревогата за чистотата на комунистическите идеали отличават поета Матей Шопкин. Те подклаждат критическия патос в творби като „Две витрини“. С гражданско-патриотичната си поезия Матей Шопкин е приемник и продължител на национално-специфичната традиция за пълно единство на граждан и творец.

Лирическият герой на Матей Шопкин носи много външна сила на социалистическия строй, безпредельно предан е на Партията, готов е на пълна саможертва в името на Родината. Неговият изказ е директен, не познава полутонове и подтекст. И то е, защото поетът изразява силно чувство, неспокойна гражданска мисъл, дава непосредствена и открита изјава на своята болка и радост.

Иван Ст. ТРАШЛЕВ

Творческа изјава на Виктор Чучков

Неотдавна в София се провежда Третият преглед на творчеството на младите български композитори. В този преглед като автор и като изпълнител участва Виктор Чучков.

Виктор Чучков е добре познат на читателите на вестник „Борба“. От страниците на вестника те имаха възможност да следят успехите на младия пианист от Горна Оряховица. Чучков се изявява не само като изпълнител, но и като композитор. Ако последната изјава в зала „България“ не е авторски дебют на Чучков, тя е може би първата крива изјава пред нашата публика на младия композитор и то в голяма музикална форма — инструментален концерт.

Чучков започва да учи композиция още в гимназията, след при влизане в български композитор проф. Веселин Стоянов. Благодарение на успешно авторско представяне с „Впечатления от Венеция“ той получава стипендия за следване в римската консерватория „Санта Чечилия“. В творческата биография на младия музикант вече фигурират не само международните му успехи на конкурсите в Енна, Сицилия и Казагранде, не само блестящите му концерти у нас, в Италия, Швейцария, Югославия, но и значителни музикални творби като пиеси за пиано, вариации върху темата от Монтеверди за пиано на четири ръце, кларинет и барабани, две ноктюрни за симфоничен оркестър, концертно пиано и оркестър и поемата „Пролетта в сърцето не умира“ (по стихове на Павел Матея) за пиано на четири ръце, осем женски гласа, ниска флейта, маримба и рецитатор.

На Третия преглед на творчеството на младите композитори Виктор Чучков се представи с концертно пиано и оркестър с камерната творба „Пролетта в сърцето не умира“. Съвременен по той участва като солист на своето концертно пиано.

Трудно е да се направи музикален анализ на тази творба за пиано и оркестър от едно прослушване и без прочитане на партитурата. Но впечатлението са повече от положителни. В концертното на Виктор Чучков веднага и непосредствено се дава с младежкия си жар, устрем и оптимизъм. Още в първата скрипова част слушателят е увлечен от раздвоеността на оркестъра, богатството на звуковите багри, метричните инвенции и оригиналните интервенции на солирания инструмент. Творбата запазва своята свежест и във втората бавна част, в която въвежда мелодичното соло на цигулката. Жизнерадостното алегро е логичен завършек на творбата. В него се откроява майсторската каденца на пианото, изпълнена с блестяща виртуозност от автора.

Великолепното познаване възможностите на пианото му е позволило да създаде оригинална и красива партия на този инструмент. Но в концертното авторство се изявява като тънък познавач и на възможностите на оркестъра. Чучков не се движи по познати пътища. Той търси свои изразни средства. И ти намира, за да създаде една светла творба, в която партията на солирания инструмент — пианото — органично е вплетена в партитурата на оркестъра.

Концертното на Виктор Чучков, изпълнено в зала „България“ на 22 ноември т. г., беше посрещнато от публиката много топло.

Историята на музиката сочи многобройни примери на хубаво съчетание между композиторската дарба и изпълнителския талант. Пак в историята на музиката, а и в музиката, могат да се намерят примери на колебание между композиторското и изпълнителското поприще и ориентирани към едното от тях.

Струва ни се, че Виктор Чучков върви уверено по първия път. Нека му пожелаем големи успехи и нови срещи в концертната зала.

Георги ГЕОРГИЕВ

Матей Шопкин

Крила

На инж. Илия Ангелов

Ние не сме вече същите селски момчета с боси нозе и в косите с немурни цветчета. Конница мина през нашия утринен сън, хукнала конница мина с вихрушка и звън. Букни кони прокопават земята и се разсма на искри на вихрени гъри. Нов и огромен пред нас се разтвори светът и ни изпълни със жажда за подвиг и път. Вижте: зад нас — разстояния, време, години. Вижте: край нас — диаграми, чертежи, машини. С друга романтика нашата младост летя. Не, не забравяме своите селски черти! Но и да пеем за тучните родни полета, ние не сме вече същите селски момчета. Ние проникваме в тъмни подземни недра, а колби заключваме жар от самата зора, невероятни в мечтите, в труда всеотдайни. Ние разбиваме догми, разкриваме тайни. В лаборатория бля, в завод синевбуз, ние на мъртви материи вдъхваме пулс. С пламнали мозъци, с лумпна въра в душите, ние изваждаме новия образ на дните. Ние горим в епруветки, в поеми, в числа и на епохата даваме силни крила!

Къщата с маймунката

Една от най-забележителните построяки на майстор Колю Фичето е „Къщата с маймунката“ във Велико Търново.

Ах, „Къщата с маймунката“!

Привет великотърновски високи улици! Велик умиснат юноша-поет върви под сенките на сини люляци. Върви добрият юноша. . .

Натад останаха конете и ливадите. Сега е тук, сега е в този град на древните легенди и баладите. Сега нощта е негова.

Нощта на първата целувка по Света гора. И той върви, прехвърля на мечта, прехвърля на класическа метафора. Гори на устните му жар.

Гори. И в къщата на майстор Колю Фичето ще пише той, ще пише до зори за черните зеници на момичето. Ще бъде като в приказка.

Навън ще грейт небеса и разстояния. И в неговия чист и ведър сън ще се разсипват весели сияния.

Ах, „Къщата с маймунката“!

Привет великотърновски високи улици! Привет на оня юноша-поет, понесен от лирически приумици!

Адрес: ГСК — Павликени

Неотдавна първият български хор „Янко Мустаков“ при образцовото народно читалище в Свищов гостува в Павликени. За голяма изненада обаче, макар да беше уговорено, не само че никой не посрещна състава, но и не беше направена никаква разгласа. Когато стана време хористите да излизат на сцената, изведнъж се установи, че там липсват партизан и пиано. Паложи се изпълнителите сами да поддржат сцената и концертът закъсна с половин час.

Всичко това и неприятно

то чувство да се излезе пред съвсем малко посетители да долош отражение на само чувството на хористите. И още нещо, което също не го вори в полза за павликенската културна общественик: през цялото време на концерта в салона не се пазеше тишина и диригентът беше принуден на няколко пъти да прекъсва изпълнението. Изводите нека направят самите ръководства в града и на първо място градският съвет за изкуство и култура.

Розин ЧАПАНОВ

Успех на наши самодейци

В неделя Плевен беше дом на една интересна инициатива в навечерието на Втория конгрес на културата. Тук на празника на турнистическата песен в чест на 50-годишнината на съветската държава си дадоха среща 18 самодейни хорове колектива от цялата страна.

Нашият окръг бе представен от смесения хор „Еделвайс“ при туристическото дружество „Трапезица“ — Велико Търново, с диригент Мирослав Михайлов и мъжкия хор „Ехо от Минхен“ при МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, с диригент Йордан Суванджиев.

След прегледа на песня-

те по предварително обявения регламент право на участие в заключителния концерт, заедно с още четири колектива, завоюва хорът на машиностроителите от Дебелец.

Специалистите дадоха висока оценка на мъжкия хор „Ехо от Минхен“ и подчертаха, че няколкогодишните традиции на този състав, добрият изпълнителски и любовта към туристическата песен са му помогнали да завоюва в този път голям и заслужен успех.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Снимка: Жени ВИТКОВА

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

Бодигане на тежести

„Етър“ — на турнира за купата на Балтика

В продължение на десет дни в Полската народна република гостува представителният мъжки отбор по вдигане на тежести на дружество „Етър“. Всъщност това бе нова проява на установилите се вече традиционни близки дружески връзки с полските шангисти, намерили израз в редовни взаимни гостувания.

Тазигодишното гостуване в братска Полша съвпадна с организирането на един много популярен турнир по вдигане на тежести за купата на Балтика. В XIV издание на турнира, наред с десетте най-добри отбора на Полша,

Турнир по борба

През и голям празник на свободната борба. В събота и неделя в залата на комплекса „Юнак“ във Велико Търново, ще се дават среща повече от 350 млади борци, които ще встъпят в оспорвана надпревара за спечелване на купите на Окръжния комитет за младежта и спорта и медалите на Окръжния комитет на Комсомола. Това ще бъде четвърто издание на традиционния масов турнир на борбата от окръга. И тази година окръжните финали бяха предшествувани от две големи квалификационни състезания — в Стражица и Павликени. Борците, които заеха първите три места в съответните категории в отделните възрастови групи, придобиха право да се състезават в събота и неделя в зала „Юнак“.

Участниците във финалите представени на 15 физкультурни дружества от окръга, ще бъдат разпределени в пет възрастови групи: пионери, юноши, млади и старша възраст, младежи, мъже.

Финалният турнир започва в събота от 9.30 часа.

(Соб. инф.)

Пълен простор на футболната младост

Приключи есенният дял от пионерското първенство на окръга. Една прекрасна инициатива на секцията по футбол при Окръжния съвет на БСФС е вече реалност, печели привърженици, доказва своята жизнестойност. Като отклик на пожеланието на Българската федерация по футбол за пълно разгръщане работата с подрастващата футболна смяна, в окръга за първи път бе организирано първенство на пионерските футболни отбори в два полу сезона — „есен — пролет“.

Още в първите есенни кръгове във всички селища игрите на малките футболнисти срещнаха изключително топъл прием. На техните срещи идваха много любители на играта с кръглата топка, насърчаваха добрите изпълнения на младите.

Седмичните пионерски групи вече имат своите есенни първенци. Известни са и временните позиции на останалите участващи отбори, в които те ще дочакат идващата футболна пролет.

Ето есенното класиране:

Свищовска група			
1. Вардим	14:4	7 т.	
2. Карансен	12:3	4 т.	
3. Ахсково	8:10	3 т.	
4. Царевец	3:10	2 т.	
5. Мисларево	1:8	0 т.	
Група „Росица“			
1. Самоводене	12:4	6 т.	
2. Синево	8:5	6 т.	
3. Поликраище	12:10	6 т.	
4. Ресен	8:8	3 т.	
5. П. Сеновец	3:10	3 т.	
6. Първомайци	5:11	2 т.	
Горнооряховска група			
1. Д. Оряховица	22:5	10 т.	
2. В. Търново	10:9	6 т.	
3. Крушовица	7:10	4 т.	
4. Килифарев	6:10	4 т.	
5. Драганово	5:9	4 т.	
6. Леденик	5:12	2 т.	
Павликенска група			
1. Бяла черква	40:5	10 т.	
2. Неда	12:13	8 т.	
3. Ахсково	7:6	4 т.	
4. Михайлов	11:14	4 т.	
5. Върбова	2:15	2 т.	
6. Суходол	0:19	0 т.	
П. Тръмбешка група			
1. Д. Липница	11:3	6 т.	
2. Патреш	16:3	5 т.	
3. Г. Липница	7:8	5 т.	
4. Беляковец	5:5	4 т.	
5. Климентово	9:13	3 т.	
6. Дъско	9:27	3 т.	
Стражицка група			
1. Джузюница	16:1	10 т.	
2. Кесарево	14:4	8 т.	
3. Златарица	13:15	6 т.	
4. Асеново	12:14	3 т.	
5. Стражица	6:12	3 т.	
6. Камен	4:19	0 т.	
Група „Дунав“			
1. Б. Сливново	17:6	8 т.	
2. Драгомирово	17:4	7 т.	
3. Ореш	14:6	6 т.	
4. Морава	9:22	4 т.	
5. Г. Студена	3:13	2 т.	
6. Ов. Могил	1:10	1 т.	

Волейбол

„Етър“ — „Берое“ 3:0

Женският представителен отбор по волейбол на „Етър“ (трениор Георги Шопов) продължава интензивните си тренировки за достойно представяне в шампионатните игри. За да компенсира липсата на подходяща закрита зала, ръководството на дружеството осигури една много полезна приятелска среща със силния отбор на „Берое“ (Стара Загора) на неутрален терен — голямата закрита зала в Севлиево. Състезанието, състояло се във втория вечерта, премина при интересна игра и завърши с победа на великотърновчанки, — 3:0.

(Соб. инф.)

Веселин ВАСИЛЕВ

Зона „Янтра“

След последния есенен кръг

И тази година футболните отбори от Великотърновски окръг са „гръбнакът“ на едната от републиканските зони ви групи — в зона „Янтра“ участват 6 отбора от окръга, а останалите 4 окръга имат общо 10 представителни състава. Редно е при това положение да се види дали количествено представяне отговаря на качествено изисвания.

С право специалистите разчитат, че и през този сезон великотърновските отбори ще „свърят първа цигулка“, ще атакуват целните места още след първите съдийски сигнали. На практика обаче очакванията бяха сериозно коригирани. Нека започнем с отбора на „Левски“ (Лясковец), дългогодишен участник в Северна „Б“ РФГ. Отборът от град с традиции във футбол, с толкова богат опит, успя да се добере едва до десетата позиция във временната есенна градация. Дали това са силите и възможностите на лясковчани? Определено не! Отборът в отделни срещи игра много силно, но след първите сътресения на гъби психическата си устойчивост и не намери сили да защити спечеленото с толкова труд реноме. Неговите състезатели успели изглежда по-добрият условия в по-горната група, не пожелаха сякаш да играят с пълни сили в новата обстановка и станаха причина отборът да запази само. . . надежда за по-добра участ през пролетта.

Най-добре от всички се представи колективът на Захарен комбинат (ГО), който се нареди в призрачна тройка, като при това дълго време държаша в „шах“ всички участници в зоната. Обединението, което стана в началото, показва, че пътят е прав и нека се надяваме, че този отбор отново ще ни радва със силните си игри и през пролетта. Разбира се, тук положителна роля играе и добрата материална база, която дава възможност за един пълноценен тренировъчен процес. Свой дял има и грижовното отношение на ръководството на Комбината към отбора.

Следващият е „новакът“ — „Железничар“. Като че ли по правило всяка година окръгът изпраща на квалификационните добри състави, които не само че се строят да утвърдят местото си в новата група, но и да дирижират в отделни моменти и цялото първенство. Миналата година изненадата бе „Вечвой“ (Елена), а сега — горнооряховският „Железничар“. Случайно ли е това? Отколедна мечта на „Локомотив“ на депо, както тогава нари

чаха този състав, бе да намери място в зоната. Неговите ръководители са много амбициозни. Имат желание да бъдат за пример. Успехът, който ги доведе в зоната, ги вдъхнови. Отборът заигра силно още в началото, а по-късно игрите му станаха още по-интересни. Всеки съперник чувстваше страх, когато трябва да играе с „Железничар“ — един стабилен състав в групата, който вдъхва увереност, че и до края на първенството ще запази възходящата линия на развитие.

„Левски“ (П. Тръмбеш) е известен като „костелив орех“ в зоната, отбор, от който може да се очаква всичко. Много силни, но и много слаби момчета, а изпълнителите все един и същи! Основното сякаш си остава настроението на футболистите. Поискат ли да играят — трудно се намират отбор, който да ги спре. Но идва и апатия, която разстройва колектива, засенчва всичко хубаво. Възможности те на този отбор са далеч по-големи, отколкото шестата позиция. . .

Еленският „Вечвой“ тази година не е онова, което очаквахме след натрупания опит в зоната. Много бяха колебанията през есенния полусезон. Струва ни се, че и тук капризите на някои състезатели са причина да не видим пълната изјава на възможностите на този силен колектив, който разполага и с много добра база за учебна работа. Изглежда и възкалността от страна на ръководството на отбора е понямала. . .

В дното на таблицата от ново остана отборът на „Ботев“ (Дебелец). Действително този състав като че ли е с най-малки възможности сред представителите на окръга, но спортно-техническите му качества далеч не са по-малки от тия на други състави, които в последно време изпревариха „Ботев“. Наблюдава се лоша игрова дисциплина. Понякога се стига до неоправено разстройване на редните и след хубави игри срещу най-силните се стига до загуба у дома от посредствен съперник („Бенковски“). Няколко години ве че съдбата на „Ботев“ се решава в последните кръгове на шампионата. Редно е от сега трезво да се оцени обстановка и отрано да се потегнат редните за пролетта.

Време за анализ и упорита подготовка за успешен пролетен старт на „шесторката“ от окръга и зона „Янтра“.

Стефан КОНСТАНТИНОВ

заслужил съдия по футбол

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново ул. „Васил Левски“ № 9. Телефони: главен редактор — 2 04-58, зам. главен редактор — 2 05-28, секретариат — 2 04-58, чор и сатира — 2 17-12, отдел: „Партиен живот и оропаганда“ — 2 17-79 и 2 41-50, „Иконом“ — 2 05-27, „Селскостопански“ — 2 38-31, „Технически прогрес“ — 2 40-22, „Култура и изкуство“ — 2 03-08, счетоводство — 2 40-14, календария 2 04-59, коректори и дежурен редактор 2 26-79.

Телекс — 066 570, сметка в ДСК — В. Търново — 185/5570.

Телевизия

ЧЕТВЪРТЪК — 14 ДЕКЕМВРИ

9.00 — Откриване на II конгрес на културата — предаване от зала „Универсиада“; Учебна програма: 10.30 — История „Древна Елада“; 10.50 — Физика: Задачи от механика; 11.35 — Атлас; 12.00 — Информационен дневник; 13.30 — Международен турнир по тенис под шефството на БТ; 17.10 — Учебна програма (повторение); 18.10 — „Кой е най-важният“ — детски филм; 18.30 — Новини; 18.40 — Дневник на съвременността; 18.50 — Актуално студио; 19.10 — „Специалности без точен адрес“ — филмов репортаж; 19.20 — Народна музика и танци; 19.50 — Лекция: 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Майка Тонка“ — тв новела; 21.25 — Цивилниization: 21.30 — Информационен дневник (първа част); 21.50 — „Тоска“ — опера от Пучини (второ действие); 22.35 — Новини.

ПЕΤΚ — 15 ДЕКЕМВРИ

10.30 — По света и у нас; 10.35 — „Петлево“ — детски кънчен филм; 10.45 — „По околен път“ — чуждестранна тв новела; 11.55 — Мелодия на мекен; 12.00 — Информационен дневник; 15.30 — Международен турнир по тенис под шефството на Българската телевизия;

ПРОГРАМА НА ЦЕНТРАЛНАТА СЪВЕТСКА ТЕЛЕВИЗИЯ

ИНДЕКС 21301